

Pro-titulars

Utilitat de la nostra col·laboració. El nostre Dret

per

J. MESTRES I MIQUEL

EN el número anterior del BUTLLETÍ, en les Assemblees de Titulars i del Sindicat, creiem ha quedat demostrat que, professionalment, és una manca a l'ètica sindical la destitució en bloc del titulars, ha quedat també demostrat que els escollits pel Sindicat, perquè opinessin com havia d'organitzar-se la sanitat, perquè resultés eficient i millorada, i seguint els consells dels tècnics internacionals, era que en el medi rural, aprofitar els serveis insubstituïbles dels titulars residents.

Què és el que aconsella la nostra destitució? És que els titulars, com a tals, ens hem comportat com a contraris al nou règim implantat a Espanya i a Catalunya? Al contrari: hi hem col·laborat com el que més, constituint-nos com a entitat catalana i separant-nos de la Nacional malgrat la seva obligatorietat, i no en presentem pas el compte de la nostra actuació i sacrifici, a alguns, i no a tots, dels que en la seva actuació s'han mostrat contraris, se'ls ha acomiadat, però amb els honoraris complets: militars, judicatura...

Es tracta d'una millora del servei que pugui explicar la demanda d'un sacrifici? Traspoc. Examinem-ho. Les principals funcions que fem els titulars, són: beneficència, assistència a transeünts i accidentats, auxiliars mèdics de la justícia i sanitat, la beneficència serà fàcil practicar-la; serà convenient, sortirà a bon preu fer-la un no resident? Es procura fer la confusió que, poble que no hi ha llista de pobres no hi ha beneficència, i actualment hom està fent una enquesta intencionada, per a dir-nos, com ja se'ns ha dit per qui té càrrec oficial, que amb la titular els de la llista de beneficència surten a tal preu, i jo conec cas que fa pocs dies, Ajuntament que ha retirat del metge la llista de pobres que tenia, per a poder dir que no n'hi havia cap, de mi puc dir, que de

transeüts no hi ha setmana que no en tingui d'assistir per lesions parts o malaties i retirant momentàniament la llista de pobres i no comptant aquests altres serveis, se'ns podran fer els comptes del gran capità. Com auxiliars mèdics de la justícia, devem fer auxili d'accidents, curacions, intervencions, autòpsies, comparèixer a judicis, informes i dictàmens. Ja s'avaluarà quan ens facin aquests comptes que s'estan preparant? Perquè suposo que sabran que en els nostres pobles no hi resideix cap forense que hi vingui obligat. La inspecció feta a distància és el més xocant que conec. Es que a la sala de l'escola hi haurà un micròfon, connectat amb el despatx de l'Inspector comarcal, per sentir tossir un nen de coquelutxa? Serà posseïdor d'uns prismàtics de llarg abast que vegi si un nen té tinya? Sentirà la farum d'aquell dipòsit de letrina que es sobreïx, cas que oficialment ha tingut d'intervenir la Junta Comarcal de Sanitat, aquell cas esporàdic de tifoidea que es presenta? Esperarem a l'inspector comarcal que el descobreixi o si li comunica vingui a vacunarlos; aquella cabra que, entre centes, porta el germen de la febre, esperarem que vingui el comarcal a fer la investigació pacient. Se'ns podrà dir que tenim pobles agregats que no hi residim, però també és veritat que, per a visitar, obligatòriament hi anem tots els dies o quasi tots i al mateix es fa la inspecció. Se'ns diu que moltes vegades no l'hem feta. Ja han estudiat per què no es feia, i per què quan es feia, per què no es complia? En el seu informe, el Sindicat opina: *Els inspectors municipals de Sanitat, depenen actualment de les autoritats locals; aquest és el principal motiu d'ineficàcia de la gestió sanitària municipal. D'una banda rep les orientacions o ordres dels seus superior sanitaris i d'altra es troba que ha*